

HOOGGEACHTE HARDER

Aan de harder kleeft het etiket van een moeilijk vangbare vis. Mede daardoor wordt deze mooie sportvis vaak nog wat ondergewaardeerd. Geheel ten onrechte, meent Gerard Bultink. In dit artikel doet hij uit de doeken hoe je deze prachtige en sterke vis met succes kunt bevissen.

TEKST: GERARD BULTINK > FOTOGRAFIE: BRAM BOKKERS

Op een mooie zomerdag struin ik zo onopvallend mogelijk langs de met stenen bezaaide oever. Het water is net over zijn laagste punt heen en begint alweer wat te stromen. Bij een verlaten haven tje aangekomen valt mijn oog op driehoekige, zwarte vinnetjes en zilveren schitteringen net onder het wateroppervlak langs een stel oude pijlers. Dankzij mijn polaroidbril kan ik het schouwspel van een groepje diklipharders dat de algen van de oude steigerdelen graast goed gadeslaan.

BROODNIJD

Gehurkt gooi ik voorzichtig een aantal broodkorstjes in het water. Die drijven op de stroming langzaam richting de azende vissen, maar de

harders hebben er geen oog voor. Onder het motto 'de aanhouder wint', gaat er nog wat brood te water. Onverwachts is daar dan toch die kolk als twee witte lippen zich om een stuk witbrood sluiten. Dit maakt de andere vissen nieuwsgierig en binnen de kortste keren is al het brood verdwenen.

AAN- EN MISSLAAN

Snel gooi ik nog wat broodkorstjes in het water – waarvan er één middels een baitband is voorzien van mijn haak. Zodra die broodkorst wordt gegrepen, is het wachten tot de lijn wegloopt en tot drie tellen. Bij het zetten van de haak, sla ik echter een gat in de lucht. De rust keert gelukkig snel terug, waarna het tijd is voor een tweede poging. Opnieuw pakt een harder de korst,

maar op het moment suprême sta ik na het aanslaan toch weer met lege handen. Iets dat wel vaker gebeurt als je op harder vist.

DRIE MAAL SCHEEPSRECHT

De derde keer is het gelukkig wel raak: de hengel buigt diep door en de vis trekt flink wat meters nylon van mijn spoel. Daarbij maakt de harder handig gebruik van de stroming en zijn grote staart om duidelijk te maken dat met hem niet te spotten valt. Toch moet de vis na een stevig potje knokken uiteindelijk buigen en kan ik hem in mijn landingsnet dirigeren. Het is een puntgave diklipharder van 67 centimeter. Na een snel kiekje, zet ik deze prachtige en – geheel ten onrechte – ook wat ondergewaardeerde sportvis voorzichtig terug. >>

Het beste tijdstip om harder te vangen is doorgaans twee à drie uur voor tot een ruim een uur na laagwater

>> OUTFIT

Mijn harder-outfit bestaat uit donkere, onopvallende kleding. Harders zijn namelijk schuwe en slimme vissen die er bij het minste onraad vandoor gaan. Onder mijn laarzen bind ik spikes uit het oogpunt van veiligheid. Die geven meer grip op de groene en gladde stenen die zich op de meeste stekken langs de oever bevinden. Verder draag ik een pet en een polaroidbril om de harders goed te kunnen spotten. Tenslotte zijn een klein krukje, schepnet en een (kleine mobiele) onthaakmat geen overbodige luxe.

>> MATERIAAL

Voor deze visserij is een 3.60 m tot 4.20 m lange match-of penhengel (tot 1,5 lbs testcurve) het meest geschikt. Dankzij de lengte kun je, indien noodzakelijk, mooi over de stenen heen vissen, komt je lijn minder snel vast te zitten en kun je de vis beter sturen tijdens de dril. Ook het zetten van de haak, bij het vissen op harder toch vaak een heikel punt, gaat nu wat makkelijker. Combineer de hengel met een molen die een goede slip heeft en spoel hier 22/00 tot 24/00 nylon op. Als onderlijn gebruik ik ruim een meter 22/00 tot 24/00 fluorocarbon. De lijn smeer ik in met vliegenlijnvet zodat deze extra drijfvermogen krijgt. Zeker als je aan de oppervlakte vist, is dit erg handig. Doordat de lijn mooi op het water blijft liggen, kun je het aas goed volgen en optimaal aanbieden.

>> OPPERVLAKTE

Een broodkorstje of -vlok kan wonderen doen bij het oppervlaktevissen op harder. Voordat ik ga vissen, snijd ik thuis twee tot drie broden in stukjes van ongeveer drie bij drie centimeter. Die gooi ik te water waar ik op mijn speurtocht langs het water activiteit van harders bespeur. Gooi het brood niet bovenop de vis, maar laat de stroming dit meenemen in de richting van de harders. Zorg dat je genoeg voert, want de vis moet aan het brood wennen voordat ze volop beginnen te azen. Zodra de korstjes van het wateroppervlak worden gezogen, kom ik in actie. Om de vissen niet te verjagen, werp ik mijn korstje of pluim voorzichtig en ruim voor de azende vissen te water. Als dit bij de harders in de buurt komt, inspecteren ze de korsten vaak zorgvuldig door er met hun staart tegen aan te tikken. Goedgekeurde korsten worden vervolgens van de oppervlakte gezogen. Wacht drie tellen voor je de haak zet, anders sla je vaak mis.

>> DOBBERTIPS

Stel je dobber niet te diep af. Harders komen voor in alle waterlagen en zo kom je niet snel vast te zitten aan de talrijke stenen op de bodem. Is het water echter erg helder, dan vis ik zo diep mogelijk om de harders niet af te schrikken. Vaak kun je in de stroomnaad die vlak voor de kant loopt mooie driftjes maken. Hierbij laat je de dobber met de stroom mee drijven om die aan het einde van de drift binnen te halen en weer in te gooien op de plek waar je hem begonnen bent. Vis je met voer, mik dan regelmatig een bal op je stek – brood in een uienzak laat uit zichzelf gestaag voerdelen los. De harders zullen na verloop van tijd op de voerstek komen, en als het goed is wordt je dobber op een gegeven moment de diepte in getrokken. Wacht ook nu weer een paar seconden voordat je de haak zet. Na de vangst van een harder is het vaak een tijdje rustig op je voerplek. Door even een eindje stroomafwaarts te gaan vissen, keert de vis meestal sneller terug op de stek.

Met hun stevige lippen en fijne borsteltanden schrapen harders hun kostje bij elkaar.

>> HARDERVOER

In plaats van de waterkant af te struinen, kun je er ook voor kiezen om passief met de dobber te vissen. Met behulp van een voertje lok je de vis dan naar je toe. Dit voer bestaat uit drie bestanddelen: twee tot drie (oude) broden, broodkruimels en maïsmeel. De broodkruimels zijn restproducten van het machinaal snijden van broden en krijg je van de bakker vaak gratis mee. Het maïsmeel voeg ik in de verhouding 1:4 toe en dient om alle ingrediënten te binden. Doe de drie bestanddelen aan de waterkant in een emmer en voeg wat water toe (niet teveel). Kneed vervolgens met één hand alles fijn totdat er een mooi papje ontstaat van fijne en grove brooddelen. Van dit papje kneed ik mooie, ronde voerballen. Zodra die het water hebben geraakt zal een deel blijven drijven, een gedeelte zal naar de bodem zinken en een gedeelte zal in de verschillende waterlagen blijven hangen.

>> ZOMERGAST

De diklippharder is een echte zomergast. Zo van eind mei tot oktober verblijven ze in het Nederlandse kustwater. Deze zeevis trekt bij zout-zoetovergangen met het brakke water ook een aardig stuk landinwaarts. Daarbij hebben ze een voorkeur voor oevers met steenstort, kades en het diepere water rond havens en inhammen. Als er maar veel plantaardig voedsel zoals algen en wierdraden voorhanden is. Dat schrapen ze met hun stevige lippen en fijne borsteltanden van stenen, meerpalen en kademuuren af. Ook kleine diertjes zoals vislarven en vlokreeftjes staan op het menu van de harder.

>> BAITBAND

De broodkorst zet ik met behulp van een baitband (een elastiekje) tegen de haak aan vast. Zo blijft de haakbocht helemaal vrij en is de kans op inhaking groter. Kies voor een stevige haak nummer 6 of 8 met een oogje. Vis je met een vlok, dan knijp die dan niet te hard om de haak heen (zeker niet voorbij de bocht). Dit ook weer met het oog op sneller raak slaan. Boven de vlok monteer ik een voorgelode dobber. Neem een exemplaar dat goed opvalt (lengte en kleur van de antenne) in het soms onstuimige water.

IN PLAATS VAN EEN VOERTJE TE MAKEN, KUN JE OOK DRIE BRODEN EN EEN STEEN IN EEN FIJNMAZIG UIENNET STOPPEN. HANG DIT NET MET EEN TOUW IN HET WATER BIJ JE STEK EN HARDERS IN DE OMGEVING ZULLEN HIER ZEKER OP AFKOMEN.

